

Članak 25. stavak 1. točka (a) Nadležni sudovi

U skladu s člankom 599. Zakona CXXX. iz 2016. o Zakonu o parničnom postupku europski postupak za sporove male vrijednosti u isključivoj je mjesnoj nadležnosti okružnog suda koji djeluje u mjestu sjedišta Općeg suda i Središnjeg okružnog suda u Budimu (Budai Központi Kerületi Bíróság) u Budimpešti.

Članak 25. stavak 1. točka (b) Sredstva komunikacije

Kad je riječ o pokretanju postupaka, u Uredbi (EZ) br. 861/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o uvođenju europskog postupka za sporove male vrijednosti („Uredba”) navodi se da tužitelj pokreće europski postupak za sporove male vrijednosti ispunjavanjem standardnog obrasca A tužbenog zahtjeva, kako je navedeno u Prilogu I., podnošenjem izravno nadležnom sudu, poštom ili bilo kojim drugim komunikacijskim sredstvima kao što su telefaks ili e-pošta ili bilo kojim drugim elektroničkim putem koji je prihvatljiv državi članici u kojoj se postupak pokreće (članak 4. stavak 1. Uredbe). Iz pravila Uredbe proizlazi da se zahtjev može podnijeti u pisanom obliku. Standardni obrazac A tužbenog zahtjeva može se dostaviti sudu, poslati poštom ili elektroničkim putem, kako je opisano u odjeljku koji se odnosi na članak 25. stavak 1. točku (d) te uredbe.

U članku 600. stavku 1. Zakona o parničnom postupku navodi se da tužitelj nadležnom okružnom sudu može podnijeti zahtjev usmenim putem, koji sud evidentira propisanim standardnim obrascem. Ta odredba u skladu je s člankom 11. Uredbe, u kojem se predviđa praktična pomoć pri ispunjavanju obrazaca.

Članak 25. stavak 1. točka (c) Tijela ili organizacije koje pružaju praktičnu pomoć

U članku 6. Uredbe br. 14/2002 od 1. kolovoza 2002. ministra pravosuđa o pravilima sudske uprave navodi se da ured prima stranke u razdoblju koje je odredio predsjednik suda ili, u slučaju okružnih sudova, predsjednik regionalnog suda. Oglasna ploča postavljena je na javno dostupnom mjestu na sudu, a na njoj se navodi gdje i kad stranke mogu iznijeti zahtjeve ili pritužbe, gdje i kad mogu tražiti informacije te tko, kad i u kojoj prostoriji ima pravo primati zahtjeve. Na njoj je istaknuto i da se zahtjevi mogu predati i u poštanski sandučić na sudu. Sud može pružiti informacije i elektroničkim putem i objaviti ih na internetu.

U skladu s Uredbom br. 14/2002 o pravilima sudske uprave sudovi pružaju praktičnu pomoć strankama tijekom radnog vremena, a više informacija dostupno je na <http://www.birosag.hu/>.

U skladu sa Zakonom LXXX. iz 2003. o pravnoj pomoći pravni asistenti pružaju, među ostalim, pravne savjete strankama ili pripremaju podneske ili druge dokumente, a država umjesto stranaka plaća ili predujmljuje naknade i troškove pravnim asistentima. Pomoć se pruža strankama koje traže pravni savjet o svojim postupkovnim pravima i obvezama ili pripremaju podnesak s ciljem davanja naknadnih pravnih izjava u predmetu. Stranke moraju pripadati skupinama osoba koje su navedene u člancima od 4. do 9. Zakona LXXX. iz 2003., njihov dohodak ne smije prelaziti iznose navedene u tim člancima i na njih se ne smiju odnositi uvjeti iz članka 10. tog zakona prema kojima se isključuje pravna pomoć.

Ako je postupak već u tijeku, u članku 11. stavku 1. Zakona LXXX. iz 2003. predviđeno je da, u okviru pravne pomoći, država osigurava pravno zastupanje tužitelju, tuženiku, umješaču (trećoj strani), zainteresiranoj stranki, podnositelju zahtjeva i protustranci te u skladu s prethodno navedenim odredbama predujmljuje ili snosi troškove u ime stranke. Uz uvjete utvrđene Zakonom LXXX. iz 2003., smatra se da stranke ispunjavaju uvjete i ako su oslobođene plaćanja. Ako nastupaju samostalno, stranke ispunjavaju uvjete za pomoć ako zbog nedostatka pravne stručnosti ili složenosti predmeta ne bi mogle učinkovito zastupati svoje interese ili ostvariti svoja postupkovna prava.

Članak 25. stavak 1. točka (d) Sredstva elektroničke dostave i sredstva komunikacije te načini za iskazivanje prihvatanja upotrebe tih sredstava

Člankom 13. Uredbe utvrđuju se pravila o dostavi pismena i ostale pisane komunikacije.

Kako bi se osiguralo da komunikacija sa sudom tijekom sudskog postupka bude što sveobuhvatnija i da se po mogućnosti odvija elektronički, elektronička komunikacija sa sudom omogućena je, a djelomično i obvezna na temelju Zakona o parničnom postupku. Prema Zakonu o parničnom postupku, u skladu s odredbama točke (e), stranke ili njihovi zastupnici mogu odlučiti komunicirati elektroničkim putem ili, ako se to od njih zatraži, moraju komunicirati sa sudom na taj način.

Kad komuniciraju elektroničkim putem, stranke obrazac zahtjeva, sve ostale podneske i dokaznu dokumentaciju sudu dostavljaju koristeći uslugu podrške za podnošenje obrazaca (tako da ispune elektroničke obrasce koji udovoljavaju tehničkim specifikacijama i uspješno se elektronički identificiraju).

Elektronička komunikacija sa sudovima odvija se preko tri komunikacijska kanala:

- poštanskim sandučićem, za čije je korištenje potrebna registracija u Središnjem sustavu za registraciju korisnika (prostor za pohranu koji se smatra sigurnom adresom za dostavu i dostupan je za osobnu administraciju; ranije „korisnički pristupnik”)
- službenim poštanskim sandučićem (*hivatali tárhely*, rezerviran za službenu elektroničku komunikaciju upravnih tijela)
- portalom za trgovačka društva (*cégkapu*, prostor za pohranu koji se smatra sigurnom adresom za dostavu, a dostupan je poslovnim organizacijama i samostalnim pravnicima, pravnicima Europske zajednice i samostalnim patentnim zastupnicima).

Svaka fizička osoba može se prijaviti za registraciju u **Središnji sustav za registraciju korisnika** (*Központi Ügyfél-regisztrációs Nyilvántartás*, KÜNY) pri registracijskom tijelu (u vladinim uredima za korisničke usluge, vladinim uredima za informiranje (*kormányablak*), uredima za korisničku službu poreznih tijela, veleposlanstvima i određenim poštanskim uredima) ili elektronički ako ima valjanu osobnu iskaznicu izdanu nakon 1. siječnja 2016. Za osobnu registraciju potrebni su službena isprava kojom se potvrđuje identitet (osobna iskaznica, putovnica, vozačka dozvola u kartičnom formatu) i e-adresa. Strani državljani koji se ne nalaze u registru osobnih podataka i adresa identitet dokazuju putovnicom ili, ako je imaju, boravišnom dozvolom. Državljanin država članica EGP-a koji se ne nalaze u registru osobnih podataka i adresa identificiraju se putovnicom ili drugom službenom ispravom kojom se potvrđuje identitet. Stranke pri registraciji moraju dokazati identitet i potpisati izjavu kojom pristaju na obradu svojih podataka. Središnji ured zatim provjerava podatke navedene u registru osobnih podataka i adresa (ili, ako je riječ o strancima koji nisu u njemu, u registru stranaca). Uz te podatke potrebni su i jedinstveno korisničko ime i e-adresa, na koju će fizička osoba dobiti jednokratni kôd potreban za prvu prijavu.

Korisnici moraju imati posebna prava da bi se mogli koristiti portalom za trgovačka društva i službenim poštanskim sandučićem. **Službeni poštanski sandučić** mogu upotrebljavati organizacije koje se pridružuju Središnjem sustavu. Uslugu **portala za trgovačka društva** mogu upotrebljavati poslovne organizacije i zakonski zastupnici.

Stranke s kojima se komunicira elektroničkim putem svoje podneske moraju poslati u obliku **obrasca**, ako je predsjednik Nacionalnog ureda za pravosuđe predvidio njegovu upotrebu. Ako nije, stranke s kojima se komunicira elektroničkim putem svoj podnesak i prilog(e) moraju učitati u jednom od formata

datoteka koje je odobrio predsjednik Nacionalnog ureda za pravosuđe i koji su objavljeni na središnjim internetskim stranicama sudova (<http://www.birosag.hu/>). Kako bi preuzele obrasce, stranke moraju instalirati poseban softver (*Általános Nyomtatványkitöltő Kereszprogram (ÁNYK)*) koji im omogućava ispunjavanje obrazaca i učitavanje elektroničkih dokumenata kao priloga. Podnesak i prilozi koji se šalju sudu moraju biti elektronički potpisani ili ovjereni s pomoću usluge za ovjeravanje dokumenata koja se temelji na identifikaciji. Na središnjim internetskim stranicama sudova navedene su praktične informacije o ispunjavanju obrasca. Ako podnesci ne ispunjavaju zahtjeve informacijske tehnologije, stranke s kojima se komunicira elektroničkim putem izravno se obavještavaju u okviru postupka podnošenja. Ako stranke s kojima se komunicira elektroničkim putem učitaju podneske koji ispunjavaju zahtjeve informacijske tehnologije, putem sustava šalje im se **potvrda o primitku**. Smatra se da je podnesak dostavljen sudu u vrijeme koje je naznačeno u toj potvrdi.

Sud strankama šalje **potvrdi o primitku** svih podnesaka putem sustava (automatski). (članak 75/C Uredbe br. 14/2002 o pravilima sudske uprave).

Stranke s kojima se komunicira elektroničkim putem obavještavaju se e-porukom o primitku dokumenata i pristupaju dokumentima klikom na poveznicu na dokument. Klikom na poveznicu stvara se **elektronička potvrda o primitku** u kojoj su zabilježena imena pošiljatelja i primatelja, broj predmeta i datum primitka dokumenta. Potvrda se šalje sudu i strankama s kojima se komunicira elektroničkim putem. Elektroničkom potvrdom o primitku i poštanskom potvrdom o primitku iz Zakona o parničnom postupku ispunjavaju se zahtjevi za potvrde o primitku iz članka 13. stavka 1. Uredbe. Ako se u sustavu prikazuje da dokument nije primljen unatoč tomu što je obavijest zaprimljena dvaput, smatrat će se da je uručen petog radnog dana nakon datuma navedenog u drugoj potvrdi o obavijesti.

Članak 25. stavak 1. točka (e) Osobe ili zanimanja koja su obvezna prihvatiti dostavu pismena ili drugih dopisa elektroničkim putem

Člankom 13. Uredbe utvrđuju se pravila o dostavi pismena i ostale pisane komunikacije.

Kako bi se osiguralo da komunikacija sa sudom tijekom sudskog postupka bude što sveobuhvatnija i da se u što većem broju predmeta odvija elektronički, elektronička komunikacija sa sudom omogućena je, a djelomično i obvezna na temelju Zakona o parničnom postupku.

Prema referentnom pravilu utvrđenom u članku 608. Zakona o parničnom postupku, skupine osoba s kojima se komunicira elektroničkim putem navedene su u *Zakonu CCXII. iz 2015. o utvrđivanju općih pravila o elektroničkoj upravi i uslugama povjerenja*.

Prema članku 9. stavku 1. Zakona CCXII. iz 2015., ako zakonom ili obvezama preuzetima u okviru međunarodnog ugovora nije drugačije predviđeno, elektronička komunikacija obvezna je za:

(a) kada djeluju u svojstvu stranaka:

(aa) gospodarske subjekte

(ab) državu

(ac) lokalne vlasti

(ad) proračunska tijela

(ae) javnog tužitelja

(af) javne bilježnike

(ag) tijela javnog sektora

(ah) ostala upravna tijela koja nisu obuhvaćena točkama od (ac) do (ag) i

(b) pravne savjetnike stranaka.

U skladu s člankom 608. stavkom 2. i člankom 75. stavkom 1. Zakona o parničnom postupku zakonskim zastupnicima smatraju se:

(a) odvjetnici i odvjetnička društva

(b) pravni savjetnici odvjetničke komore u predmetima utvrđenima Zakonom o pravnoj praksi

(c) sudac i tajnik suda koji su ovlašteni da zastupaju sud i imaju pravnu osobnost

(d) javni tužitelj ovlašten da zastupa Ured glavnog tužitelja

(e) odvjetnici pripravnici i pravni izvištitelji (ako im je dopušteno sudjelovanje u parnicama prema Zakonu o parničnom postupku) i

(f) ostale osobe utvrđene zakonom.

Članak 25. stavak 1. točka (f) Sudske pristojbe i načini plaćanja

Člankom 74. stavkom 1. *Zakona XCIII. iz 1990. o pristojbama* stranci koja pokreće postupak omogućuje se da, ako za to postoje tehnički uvjeti, sve sudske pristojbe za sve postupke (bilo da su pokrenuti papirnatim ili elektroničkim putem) umjesto biljezima plati na elektronički način putem elektroničkog sustava plaćanja i namire (EFER). EFER je središnja usluga elektroničkog plaćanja (s pripadajućim sustavom namire) koja u okviru elektroničke uprave strankama omogućava da ispune obveze plaćanja prema tijelima koja omogućuju elektroničku upravu, među ostalim elektronički, bankovnom karticom, virtualnom bankovnom karticom i internetskim bankarstvom.

U skladu s člankom 42. stavkom 1. Zakona XCIII. iz 1990. o pristojbama opća stopa sudskih pristojbi iznosi 6 % vrijednosti predmeta spora u parničnom postupku i 3 % vrijednosti predmeta spora u izvanparničnom postupku. U skladu s člankom 46. stavkom 1. Zakona XCIII. iz 1990. za žalbe na presude plaća se pristojba u iznosu 8 % vrijednosti predmeta spora.

Članak 25. stavak 1. točka (g) Pravni lijekovi i sudovi kojima se podnose pravni lijekovi

Žalba je uobičajeni pravni lijek relevantan za potrebe Uredbe, a izvanredni su pravni lijekovi ponovno suđenje i zahtjev za preispitivanje sudske odluke.

Podnositelj žalbe drugostupanjski postupak pokreće **žalbom** podnesenom u pisanom obliku pred prvostupanjskim sudom. Stranke i osobe na koje se odnosi odredba iz odluke mogu se žaliti na dio odredbe koji se odnosi na njih. Žalba se mora podnijeti u roku od petnaest dana od datuma obavijesti o odluci.

U žalbi moraju biti navedeni broj presude koja se u njoj pobija, odredba ili dio presude koja se pobija, valjano obrazložen zahtjev zašto drugostupanjski sud treba izmijeniti ili poništiti pobijanu odredbu ili dio presude prvostupanjskog suda te materijalna ili postupovna povreda na kojoj podnositelj žalbe temelji svoju žalbu, osim ako preispitivanje nije uvjetovano povredom zakona. O žalbi u pravilu odlučuje drugostupanjski sud bez ročišta, osim ako bilo koja stranka zahtijeva da se ročište održi, ako ga sud smatra opravdanim ili ako se dokazi moraju uzeti u obzir na ročištu. Zahtjev za **ponovno suđenje** može se podnijeti u odnosu na pravomoćnu presudu i svaku odluku koja ima isti učinak:

(a) ako stranka iznese bilo koju činjenicu ili dokaz ili bilo koju pravomoćnu sudsku ili drugu službenu odluku koju sud nije uzeo u obzir tijekom postupka, pod uvjetom da bi za nju rezultirala povoljnijom odlukom da se prvotno razmatrala

(b) ako je stranka unatoč zakonu izgubila spor kao posljedicu bilo kojeg kaznenog djela koje je počinio sudac koji je sudjelovao u donošenju presude ili protivna stranka ili bilo koja druga osoba

(c) ako se stranka poziva na presudu Europskog suda za ljudska prava donesenu u njezinu predmetu, u kojoj je utvrđena povreda bilo kojeg prava predviđenog Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, potpisanom u Rimu 4. studenoga 1950., proglašenom Zakonom XXXI. iz 1993. i njegovim dodatnim protokolima, pod uvjetom da se pravomoćna presuda donesena u aktualnom predmetu temelji na istoj povredi i da stranka nije dobila nikakvu naknadu od Europskog suda za ljudska prava ili se šteta ne može popraviti obeštećenjem

(d) ako je prije donošenja predmetne presude donesena pravomoćna presuda koja se odnosi na isto pravo

(e) ako je tužbeni zahtjev ili bilo koji drugi dokument dostavljen stranci putem javne obavijesti, čime se krše odredbe o uručivanju dokumenata javnom objavom (članak 393. Zakona o parničnom postupku).

Zahtjev za ponovno suđenje podnosi se u roku od šest mjeseci. Taj rok počinje teći od datuma na koji je pobijana presuda postala pravomoćna ili, ako je stranka naknadno saznala razlog ponovnog suđenja ili je tek nakon što je presuda postala pravomoćna imala priliku podnijeti zahtjev za ponovno suđenje, počinje teći od toga dana. Ponovno suđenje nije moguće nakon pet godina od datuma pravomoćnosti presude i ne postoji opravdanje za nepoštovanje tog vremenskog ograničenja. U zahtjevu za preispitivanje mora biti navedena presuda u odnosu na koju se traži ponovno suđenje i sadržaj odluke za koju stranka želi da se donese. Moraju se navesti činjenice i dokazi na kojima se temelji ponovno suđenje te priložiti relevantni dokumenti. Ako se zahtjev podnosi nakon šest mjeseci od datuma na koji pobijana presuda postaje konačna i pravomoćna, to je potrebno obrazložiti.

Zahtjev za preispitivanje mora se podnijeti u pisanom obliku prvostupanjskom sudu koji djeluje u postupku. Stranka može zabilježiti zahtjev u zapisnik. Sud koji ima pravo odlučivanja o ponovnom suđenju mora biti prvostupanjski sud koji djeluje u glavnom postupku. Prema Zakonu o parničnom postupku, ponovno suđenje, ako se odobri, mora se ponovno održati u granicama zahtjeva. Ovisno o rezultatu ponovljenog postupka, sud potvrđuje presudu pobijanu u zahtjevu za preispitivanje ili je u cijelosti ili djelomično ukida te donosi novu odluku u skladu sa zakonom (članci od 392. do 404. Zakona o parničnom postupku).

Odluka o meritumu drugostupanjskog suda, koja je postala konačna i pravomoćna, može se pobijati **preispitivanjem sudske odluke** u obliku izvanredne tužbe, osim u slučaju iznimki propisanih zakonom. Ako zakonom nije drugačije određeno, predmet preispitivanja je pravomoćna presuda o meritumu predmeta ili konačna i obvezujuća odluka o meritumu predmeta.

Stranka može od Vrhovnog suda zatražiti preispitivanje pravomoćne presude ili konačne i obvezujuće odluke o meritumu predmeta na temelju povrede koja utječe na meritum predmeta ili objavljene odluke Vrhovnog suda o pravnom pitanju ili se odnosi na dio odredbe koja je sadržana u presudi.

U načelu se preispitivanje ne može izvršiti u slučaju imovinskog predmeta u kojem vrijednost pobijana u zahtjevu za preispitivanje ne prelazi 5 milijuna HUF. Međutim, u tom slučaju Vrhovni sud iznimno može odobriti preispitivanje ako je ispitivanje povrede koja utječe na meritum predmeta opravdano potrebom da se osigura jedinstvo ili daljnji razvoj sudske prakse, posebnom važnošću pokrenutog pravnog pitanja ili njegovom važnošću za društvo ili, ako sud drugostupanjskog suda nije donio odluku, potrebom da Sud Europske unije donese odluku o prethodnim pitanju. Stranka može podnijeti zahtjev za odobrenje preispitivanja prvostupanjskom sudu u roku od četrdeset pet dana od obavijesti o presudi.

U zahtjevu za odobrenje preispitivanja mora se navesti presuda u odnosu na koju stranka traži preispitivanje, povreda koja utječe na meritum predmeta, precizno upućivanje na prekršeni zakon te pravne osnove i pitanja na kojima se odobrenje temelji.

Zahtjev za preispitivanje mora se u roku od četrdeset pet dana od datuma obavijesti o odluci podnijeti sudu koji je donio prvostupanjsku odluku. Zahtjev za preispitivanje mora udovoljavati općim uvjetima za podneske i sadržavati priloge utvrđene u članku 413. Zakona o parničnom postupku. U pravilu, Vrhovni sud odlučuje o zahtjevima za preispitivanje izvan ročišta (članci od 405. do 424. Zakona o parničnom postupku).

Članak 25. stavak 1. točka (h) Postupak preispitivanja i sudovi nadležni za takvo preispitivanje

U skladu s člankom 18. stavkom 1. Uredbe sud koji je donio presudu u europskom postupku za sporove male vrijednosti nadležan je za odlučivanje o zahtjevu za preispitivanje. Sudovi koji su nadležni za vođenje postupka, a stoga i za donošenje presude, navedeni su u odjeljku koji se odnosi na članak 25. stavak 1. točku (a).

Na temelju članka 19. Uredbe relevantnim pravilima Zakona o parničnom postupku uređuje se i postupak u pogledu zahtjeva za preispitivanje, u pitanjima za koja člankom 18. Uredbe nije predviđeno drugačije.

Među odredbama kojima se uređuje europski postupak za sporove male vrijednosti, u Zakonu o parničnom postupku navode se posebna pravila koja se odnose na preispitivanje u skladu s člankom 18. Uredbe (članak 602. stavci od 1. do 3. Zakona o parničnom postupku). U Zakonu o parničnom postupku izričito se navodi da se na preispitivanje primjenjuju pravila o provjeri propuštanja djelovanja i isključuje se podnošenje zahtjeva za povrat u prijašnje stanje u slučaju nepoštovanja roka za podnošenje žalbe u odnosu na pravno pitanje te se ne dopušta pravo žalbe protiv rješenja kojim se odbija zahtjev za preispitivanje na vlastitu inicijativu.

Na toj se osnovi razlog za preispitivanje i okolnosti na kojima se on temelji navode u zahtjevu za preispitivanje u skladu s člankom 18. Uredbe. Zahtjev nema suspenzivni učinak na izvršenje presude. Međutim, ako se čini da je uspjeh zahtjeva vjerojatan, sud može naložiti suspenziju izvršenja odluke po službenoj dužnosti bez saslušanja protivne stranke. Sud može na zahtjev izmijeniti odluku o suspenziji. Ako je preispitivanje isključeno zakonom ili ako se zahtjev podnosi sa zakašnjenjem, zahtjev se odbacuje bez ispitivanja osnovanosti. Prije odlučivanja o zahtjevu sud može saslušati stranke. Primjenom načela *ex aequo et bono* određuje se jesu li ispunjeni preduvjeti za zahtjev. Ako sud odobri zahtjev, postupak se ponavlja unutar potrebnog okvira. Na odluke o odbijanju zahtjeva može se podnijeti žalba.

Članak 25. stavak 1. točka (i) Prihvaćeni jezici

Kako je predviđeno Zakonom o parničnom postupku, postupci se vode na mađarskom jeziku (članak 113. stavak 1. Zakona o parničnom postupku). Zakonom o parničnom postupku predviđeno je i da se podnesci upućeni sudu moraju podnijeti na mađarskom jeziku te da se podnesci i odluke suda dostavljaju na mađarskom, ako nije drugačije određeno zakonom, obvezujućim pravnim aktom Europske unije ili međunarodnom konvencijom. Zakonom je predviđeno i da svatko ima pravo usmeno upotrebljavati materinski jezik u sudskim postupcima te da se u okviru međunarodne konvencije može služiti materinskim jezikom, regionalnim jezikom ili jezikom nacionalne manjine. Sud imenuje tumača ili prevoditelja ako je to potrebno za provedbu tih prava ili je na neki drugi način potrebno prema odredbama tog zakona koje se odnose na upotrebu jezika. Prema posebnim pravilima o europskom postupku za sporove male vrijednosti, Zakonom o parničnom postupku predviđa se da sud može naložiti stranci da dostavi ovjereni prijevod bilo kojeg dokumenta koji je predočila samo ako ne postoji drugi način za utvrđivanje relevantnih činjenica u predmetu (članak 600. stavak 5. Zakona o parničnom postupku). Na temelju prava utvrđenog člankom 21.a stavkom 1. Uredbe, Mađarska kao službeni jezik potvrde ne prihvaća nijedan jezik osim svojega.

Članak 25. stavak 1. točka (j) Tijela nadležna za izvršenje

U predmetima koji spadaju u područje primjene Uredbe, naloge za izvršenje u Mađarskoj može izdati okružni sud koji djeluje u mjestu sjedišta regionalnog suda u čijoj nadležnosti dužnik ima prebivalište. Ako to nije slučaj, izdaje ga okružni sud koji djeluje u mjestu imovine koja može podlijeagati izvršenju, u mjestu mađarske podružnice poduzeća registriranog u inozemstvu ili, u slučaju izravnog trgovačkog zastupanja, u mjestu podružnice ili agencije. U Budimpešti ga izdaje Središnji okružni sud u Budimu.

Sud u Mađarskoj koji provodi nalog za izvršenje ima pravo na mjere navedene u članku 23. Uredbe. Prema mađarskom zakonu izvršenje provodi sud kojem je dodijeljen neovisni sudski ovršitelj u postupku.

Posljednji put ažurirano: 02/01/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevođe je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.